

deri af forskellige Legemssvagheder, skiftes til at gøre rent i deres fælles Badeværelse. Det gælder Livet i Almindelighed; de faa, som har Evne til at kunne uddannes i Husgerning, tager selvfølgelig Del i al Rengøring, naar Hensigten er, at de skal uddannes til Tjenestepiger. At man ogsaa lærer de unge Piger derude at brodere, at man hjælper dem til at gaa pænt og fikst klædt, for at deres legemlige Svagheder ikke skal blive fremhævet gennem deres Paaklædning, tror jeg, det ærede Medlem har for godt et Hjertelag til at være imod; jeg synes netop, at det er rigtigt, at man gør alt for at gøre Livet lyst for de unge Piger, men de uddannes sandelig ikke til at blive Damer, de dygtiggøres til et virkeligt Arbejde. Det ærede Medlem anfører et ganske bestemt Eksempel fra Helsingør: en ung Pige, som er sendt ind til Hjemmet for Vanføre, og som han mener er blevet ødelagt derinde; hun kunde forsørge sig selv til Dels før, men staar nu som en ganske hjælpeløs Stakkel. Først anker det ærede Medlem over, at Hjemmet vilde skaffe den unge Pige, som gik paa Træben, et kunstigt Ben; i Helsingør vilde man ikke gaa med til at ofre de, som han siger, 250—300 Kr. — det drejede sig for øvrigt kun om 150 Kr. Hjemmet mente, at man burde skaffe den unge Pige dette Ben, det tager sig bedre ud end et Stokkeben, men i Helsingør ønskede man ikke, at hun skulde have det paa det Tidspunkt. Saa forærede Hjemmet hende det, og det synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde være saa misfornøjet med. Denne unge Pige faar ved Udgangen af Skolen det allerbedste Vidnesbyrd; det hedder om hende, at hun har særdeles gode Evner, er en flittig og selvstændig Arbejderske, men langsom, hendes Kundskabsstandpunkt er særdeles godt og hendes Opførsel god. Saa siger det ærede Medlem, at nu kan hun slet ikke tjene noget til sit Ophold, man maa betale 30 Kr. om Maaneden for hende. Men mon ikke det ærede Medlem kunde finde Grund til at undersøge dette Forhold nærmere; det kunde tænkes, at en eller anden der har sig en meget billig Tjenestepige. Jeg ved ikke, hvordan Forholdet er, det kunde ogsaa tænkes, at den unge Pige — hun karakteriseres for øvrigt ogsaa som lunefuld — ikke sætter sin Villie rigtig ind og trænger til at opmuntres til at sætte større Energi

ind. Jeg tror i hvert Fald ikke, der er noget at bebrejde Hjemmet i dette Tilfælde. Jeg tror, det ærede Medlem maa undersøge Forholdet lidt nærmere derhjemme.

Jeg maa sige, at Samfundet og Hjemmet for Vanføre gør en overordentlig velsignelsesrig Gerning her i vort Folk og fortjener i høj Grad Støtte af den danske Stat, og jeg mener, at den Støtte, der ydes, maa øges. Tilslutningen rundt omkring fra Landet bliver større og større, og i Øjeblikket er det saaledes, at man ikke paa langt nær kan skaffe Plads til de Patienter, der søger om Optagelse paa Hjemmet. Der er i Øjeblikket Brug for 50 Pladser, 30 Pladser, fordelt paa Afdelingerne for unge Mænd, Piger og Børn, og 20 Pladser til Klinikpatienter, navnlig tilrejsende Klinikpatienter, som under Klinikbehandlingen maa opholde sig herovre ca. 14 Dage eller længere. Som Forholdet nu er, maa Folk staa paa Ekspektanceliste, saa at man først kan give Løfte om Optagelse til Maj 1917 for unge Mænds Vedkommende og til November 1916 for unge Pigers Vedkommende. Jeg mener, at det er ganske nødvendigt, at vi raader Bod paa dette i Form af en større Statsunderstøttelse. Den højtærede Kultusminister talte om det Sanatorium, som er indretet ude i Rungsted, og som begge Tingenes Finansudvalg har været ude at se paa; og jeg kan ganske tiltræde den højtærede Kultusministers Udtalelse derom. Han fremhævede dette Hjem baade med Hensyn til dets Tilblivelse og dets Drift som i høj Grad efterlignelsesværdigt, og jeg kan sige, at Medlemmerne af Finansudvalget var i høj Grad glade ved, hvad vi saa. Denne Glæde fandt det smukkeste Udtryk i den Tale, som Formanden for Folketingets Finansudvalg holdt derude, hvor han udtalte sin Tak for det opofrende Arbejde, der blev gjort. Jeg haaber, naar den Dag kommer, da der fra Kultusministerens Side bliver stillet Forslag om en forøget Bevilling til Hjemmet for Vanføre, at dette Forslag da vil finde velvillig Modtagelse her i dette Ting.

Jeg skylder derefter det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) et Svar paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig forleden Dag. Det ærede Medlem spurgte mig om, hvordan jeg forstod Grund-